

IN HET VIZIER

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van 7 maart j.l. hebben SGP en ChristenUnie het ook in Zuid-Holland prima gedaan. De partijen kregen er, alle plussen en minnen bij elkaar genomen, samen zeven raadszetels bij tot een totaal van 181. Dat betekent dat het Bijbelse geluid op lokaal niveau nog duidelijker kan klinken. Iets om dankbaar voor te zijn. Hopelijk kan de zetelwinst worden verzilverd bij de vorming van de colleges.

De mooie verkiezingsuitslag stemt hoopvol voor de Provinciale Statenverkiezingen die, Deo Volente, volgend jaar op 7 maart zullen worden gehouden. Dat wil echter niet zeggen dat we –achterban, politici, medewerkers- op onze lauweren kunnen gaan rusten. De fractie SGP/ChristenUnie doet dat in ieder geval niet en heeft dat in het verleden ook niet gedaan. Lezers van Vizier weten dat.

Ook in dit nummer treft u een breed scala onderwerpen aan, waarmee de Statenfractie in de afgelopen maanden bezig is geweest. Of het nu gaat om de vestiging van een automuseum in het groen tussen Den Haag en Wassenaar, de aanleg van de Rijn-Gouwe Lijn, de bescherming van het Groene Hart of om de toekomst van het middenbestuur, van de fractie wordt een weloverwogen oordeel gevraagd. De praktijk wijst uit dat er wordt geluisterd wanneer ter zake kundige argumenten naar voren worden gebracht. Ook uit de bijdragen in dit nummer blijkt dat. En zo hoort het ook. Ook –juist– christelijke politici moeten in de eerste plaats hun werk goed doen. Alleen dan ontstaat er ruimte en vertrouwen voor de Bijbelse boodschap, mocht die bij gelegenheid in de Statenzaal onder de aandacht worden gebracht. Hoewel die natuurlijk óók, en vooral doorklinkt in de standpunten die worden ingenomen.

Rudy Ligtenberg

DE TOEKOMST VAN HET MIDDENBESTUUR

Minister Remkes van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft een tijdje geleden aangegeven een gedachtewisseling te willen over de toekomst van het middenbestuur.

Daarmee wordt bedoeld al het bestuurlijke gewemel tussen enerzijds het Rijk en anderzijds de gemeenten. Daartoe behoren de provincies, maar ook de regionale besturen, allerlei vormen van bestuurlijk overleg en adviesorganen.

De discussie is bedoeld om een aanzet te geven voor conclusies over de toekomst van het middenbestuur. Daarover kunnen dan bij de eerstvolgende Kabinetsformatie (op zijn laatst dus in 2007) afspraken worden gemaakt.

Nu begrijpt u dat een belangrijk dienaar van de Kroon als minister Remkes, deze gedachtewisseling natuurlijk niet enkel ziet als een aangename tijdspassing. Nee, er moet iets gebeuren. Het is nodig, zo denken velen met hem, om tot verandering te komen, zeker in de Randstad. Zoals het nu gaat kan het niet langer. Iedereen bemoeit

zich overal mee en er is onvoldoende daadkracht te bespeuren. Voor de burgers is het al helemaal ondoorzichtig. En dan praten we voor een belangrijk deel ook nog eens over organisaties die niet via de democratische weg van verkiezingen zijn samengesteld. De provincies zijn de enige uitzondering.

De laatste tijd hebben heel wat instellingen, geleerde heren en wat dies meer zij, hun mening gegeven over het middenbestuur. Zoals gebruikelijk verschillen de analyses, maar er valt toch wel een lijn in te ontdekken. Namelijk deze: zo gaat het niet langer, er moet iets gebeuren. Met name, zo wordt gesteld, gaat het niet goed met de economische ontwikkelingen in de Randstad en we dreigen de slag met andere economische centra in Europa en daarbuiten te verliezen. Er worden ook al wat schoten voor de boeg gelost richting oplossing, zoals het vormen van één grote Randstadprovincie, door Zuid- en Noord-Holland, Utrecht en Flevoland op één hoop te vegen.

FLINKE DISCUSSIE

Op 1 maart j.l. mochten de Staten van Zuid-Holland zeggen hoe zij tegen de toekomst van het middenbestuur en dus ook van de provincie Zuid-Holland aankeken. Er lag geen voorstel op tafel, de fracties mochten zelf hun gedachten de zaal in slingeren.

Ook de fractie SGP/ChristenUnie was natuurlijk uitgenodigd hieraan mee te doen. Wij hebben in fractieverband een flinke discussie gevoerd over de vraag hoe we dit debat moesten aangaan.

Uiteindelijk hebben we ons laten leiden door drie uitgangspunten:

- Het gaat in de Randstad niet om een economische ontwikkeling van steeds meer, maar om een verbetering van de kwaliteit. Dat vraagt om een goed bestuur;
- Je kunt het middenbestuur niet afzonderlijk beschouwen, los van de gemeenten en het Rijk;
- Als je fors wilt kappen in het woud van regio's, samenwerkingsverbanden, overlegorganen en dergelijke en iets wil doen aan de versnipperde besluitvorming, valt aan een zekere opschaling van gemeenten en provincies niet te ontkomen. Maar leg dat vooral niet van bovenaf op, want dan mislukt het. Laat het van onderop groeien.

Ons betoog werd met interesse aangehoord en was, zo bleek al snel, beter onderbouwd en realistischer dan dat van veel andere fracties. Dit resulteerde er in, dat onze denkrichting min of meer als leidend voor het verdere vervolg werd gekozen. Dat deed ons natuurlijk genoegen.

OPSCALLEN GEMEENTEN

U begrijpt natuurlijk dat ook wij een flinke discussie hebben gevoerd over de vraag of wij op tafel moesten leggen dat de gemeenten en provincies op termijn opgeschaald zouden moeten worden. Wat de gemeenten betreft hebben wij gewezen op de redelijk ideale omvang van ergens tussen 30.000 en 60.000 inwoners, met verplichte dorps- of wijkkernen voor de wat grotere gemeenten en gemeenten met veel kernen. Voor de Randstadprovincies willen we nadenken over aanpassing van grenzen, bijvoorbeeld samenvoeging van Zuid-Holland, West-Brabant en Zeeland (Delta) of Zuid-Holland en Utrecht (Zuidvleugel). De regionale verbanden (WGR-plus) rond Rotterdam en Den Haag kunnen dan verdwijnen.

Wij zeggen niet dat het precies zo moet, het zijn nog maar denkrichtingen, maar er zit natuurlijk wel een zekere trend in. Wij denken dat gemeenten en provincies, de één wat sneller dan de ander, tot de conclusie zullen komen dat het toch die kant uit moet. Het moet ook van onderop komen, want anders is er onvoldoende draagvlak en lukt het uiteindelijk toch niet.

Wij beseffen dat sommigen van u, lezers, het hiermee niet eens zullen zijn of er op zijn minst vraagtekens bij zullen zetten. Dat maakt het nodig dat we er de komende tijd met elkaar over gaan praten. We moeten goed uitleggen hoe wij tot die gedachten zijn gekomen, u aanhoren en ten slotte met elkaar conclusies trekken over waar het echt naar toe moet. Van één ding zijn wij namelijk vast overtuigd wat het middenbestuur in de Randstad betreft: nog lange jaren doorgaan op de huidige weg is geen goede optie. Het moet echt anders. Hoe, daar zullen we samen uit moeten komen.

Joop Evertse

HET VEENWEIDEPACT

Op 22 december is het Veenweidepact voor de Krimpenerwaard ondertekend. Het Pact is op 1 februari in de Provinciale Staten aan de orde geweest, nadat er op 25 januari in de commissie Groen Water Milieu uitvoerig over was gediscussieerd. In de bijdragen van onze fractie hebben we er duidelijk blij van gegeven dat we grote zorgen hebben over een aantal punten in dit pact. Dat we daarin niet alleen staan is wel gebleken tijdens de discussies die nadien zijn en worden gevoerd over het wel of niet bekrachtigen van het pact. Aan de ene kant hebben we begrip voor deze discussie, maar tegelijk maken we ons zorgen over de vertraging die dit kan opleveren, met de daaraan verbonden grotere financiële onzekerheden voor het gebied. Onze fractie heeft nog eens met nadruk gewezen op de noodzaak van een betrouwbare van de overheid en op de discussies die in het verleden al zijn gevoerd over de toekomst van de Krimpenerwaard.

Het zijn de financiële onzekerheden die het draagvlak voor het pact ondermijnen. Dat is ook de reden dat wij van de verantwoordelijke gedeputeerde de toezegging hebben gevraagd om bij de behandeling van de Voorjaarsnota harde afspraken te maken over de financiën met betrekking tot het pact. Daarbij is de opstelling van het Rijk van groot belang. Het Rijk wil immers een deel van de gelden van het Fonds Economische Structuurversterking besteden aan de ontwikkeling van het Groene Hart. Het Veenweidepact van de Krimpenerwaard geldt daarbij als een pilotproject.

Als we het geheel overzien, kunnen we constateren dat er dit voorjaar duidelijkheid moet komen over de herbegrenzing van het gebied en de financiering van het project. Daarbij moet zeer zorgvuldig worden omgegaan met de direct belanghebbenden in het gebied. Bij de herbegrenzing zullen zoveel mogelijk economisch levensvatbare bedrijven (groot en klein) in stand moeten blijven. Wat onze fractie betreft mogen zij een rol gaan spelen bij het beheer van de natuur. Ons is gebleken dat de inwoners van het gebied grote waarde hech-

ten aan het landschap zoals dat al eeuwen bestaat. Daarbij kan, waar mogelijk, de agrarische ondernemer bij het beheer van natuur en het vormgeven van kleinschalige recreatie een aanvullende rol spelen. Waar dit niet mogelijk is, moeten de provincie in ieder geval duidelijkheid scheppen en niet doen aan luchtfietsrij.

*Jaap Slingerland
Gerrit Wim van Veelen*

VERWARRING ROND DE RIJN-GOUWE LIJN

"Gedurende de voortgang van de procedure ga ik me steeds meer voelen als een eend. Een wilde eend. Beneden mij laten mijn tamme soortgenoten hun lokkende roep horen "Kom bij ons, kom toch bij ons". Van bovenaf zie ik ze zwemmen in kleine kanaaltjes, "pijpen" noemen de mensen die. Links en rechts zie ik rietmatten en ik zie een hondje, een "kooikershondje", en zijn baas. Ik zou best willen dalen, maar eerlijk gezegd durf ik het niet aan. Ik ben een eend. Een rare eend. Ik kan namelijk lezen. En wat ik heb gelezen stelt mij niet gerust."

Zo ben ik mijn bijdrage over de aanleg van de Rijn-Gouwe Lijn tijdens de vergadering van Provinciale Staten begonnen. In hun moties van afgelopen juni stelden ook de grote partijen dat het risicobedrag van 65 miljoen voor het project aanzienlijk lager moest worden. Welnu, in de aanbiedingsbrief van het college konden we lezen dat het bedrag inderdaad was bijgesteld en verlaagd tot... 62 miljoen. (Waarbij de 3,5 miljoen euro als bijdrage aan de Combibrug buiten het project was gebracht omdat het niet daarbij zou horen.)

Was dat nu die aanzienlijke verlaging? Die komt er volgens Gedeputeerde Staten nog. Maar als het nú in een half jaar niet lukt, wie garandeert ons dan dat het straks wél gaat lukken? In het Voorontwerp wordt niet voor niets gesproken over het "voornemen" om het bedrag terug te brengen.

Bovendien zijn er nog steeds risico's die geheel voor rekening van de provincie komen, onder meer planschade, hogere kostenramingen en projectvertraging. Deze factoren hebben een "open eind", met ande-

re woorden: niemand weet wat ze gaan kosten.

Ook wat betreft de veiligheid leven er nog vragen. De veiligheidscommissie mag dan concluderen dat de lijn veilig kan worden aangelegd, maar in het rapport staat zwart op wit dat harde uitspraken over de vraag hóe veilig de lijn zal zijn, niet te geven zijn. En: De fietser is in de binnenstad van Leiden te gast en zal tussen het winkelend publiek zijn weg moeten vinden. Bovendien worden er knelpunten gesignaleerd die weliswaar opgelost kunnen worden, maar wie weet tegen welke prijs?

Vervolgens is er verwarring ontstaan over een aantal amendementen die de gemeenteraad van Leiden heeft aangenomen. De door Leiden toegezegde 35 miljoen euro zal alleen beschikbaar komen als de minister met de harde toezegging komt dat ook de westtak van de Rijn-Gouwe Lijn zal worden gerealiseerd. Die toezegging van de minister willen wij ook graag eerst horen en natuurlijk de reactie van Leiden daarop. Wat te doen als de toezegging van de minister er niet komt?

Ook een door de gemeenteraad van Leiden aangenomen amendement met betrekking tot de ontbinding van de overeenkomst roept vragen op. De VVD wees er in de commissie Mobiliteit, Kennis en Economie terecht op dat juridische touwtrekkerij in de toekomst niet moet worden uitgesloten. Maar als puntje bij paaltje komt sluiten de coalitiepartijen de rijen en houdt men zich niet aan eerder door hen ingediende amendementen. Binnen de VVD-fractie is het wel een heel moeilijke afweging geweest. Drie leden van deze fractie stemden tegen het voorstel en dat wil toch wat zeggen. Is er op deze manier nog wel sprake van een echte overeenkomst en hoe moeten wij de amendementen van Leiden duiden?

Er zijn dus nog vragen genoeg. Vragen die ook leven bij de grote fracties. Zij gingen echter –naar ik inschat omwille van de coalitie-uiteindelijk akkoord met de realisatie van de Rijn Gouwe Lijn, hoewel ook zij niet precies weten waar ze aan toe zijn. Reden waarom ik mijn betoog in de Staten ben geëindigd met de woorden:

“Voorzitter, u begrijpt dat wij op dít moment niet durven dalen, want eenmaal in het begin van de pijp komt het hondje met zijn baas die ons verder de pijp in zal jagen en u weet wat dan het einde van zo’n eendje is.” Wij gaan dus nú niet akkoord met het voorstel.

Andries van Dijk

DE OLIFANT EN DE MUIS

In het kader van de ruimtelijke ordening van ons land bestaan er verschillende bestuurlijke niveaus. Zo formuleert de rijksoverheid zijn beleid vooral in de Nota Ruimte. Deze nota heeft voornamelijk als doel om op nationaal niveau de ruimte te scheppen voor de verschillende ruimtevragende functies op het beperkte oppervlak dat ons in Nederland ter beschikking staat. Het kabinet formuleerde dat doel als volgt: “Versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, borging en ontwikkeling van belangrijke (inter)nationale ruimtelijke waarden, en borging van de veiligheid.” Nog zo’n volzin: “Minder Haagse regels, meer ruimte voor decentrale afwegingen, meer “ontwikkelingsplanologie” en minder “toelatingsplanologie”. De Nota Ruimte is het antwoord op de veranderende economische vooruitzichten en de leefbaarheidproblemen in de grote steden, een heldere en daadkrachtige rijksvisie, evenals de benodigde samenhang in het rijksbeleid en de uitvoering daarvan.” Verder wordt in de Nota Ruimte meer aandacht gegeven aan de regievoerende rol van de provincies met de bedoeling om die te versterken.

GROEN, BLAUW, ORANJE

De provincies vertalen het globale rijksbeleid in streekplannen. Zo zijn er in Zuid-Holland vier streekplannen: West, Oost, Zuid en Rijnmond. In een streekplan formuleert de provincie voor de planperiode (10 jaar, met een doorkijk naar 15 jaar) een samenhangende visie op de ruimtelijke ontwikkeling van een plangebied. Op de plankaart wordt dat in kleuren weergegeven. Voorbeelden: groen (natuur), blauw (water), oranje (wonen), rode lijnen om kernen (contouren) als grenzen van stedelijk gebied.

De gemeenten vertalen deze streekplannen weer in hun bestemmingsplannen. Daarin wordt meer in detail aangegeven welke bestemming een bepaalde locatie heeft. In de beschrijving wordt nader aangegeven wat onder een bepaalde bestemming wordt verstaan en wat binnen deze bestemming tot de mogelijkheden behoort. Bij bedrijfslocaties wordt behalve het percentage te bebouwen oppervlakte, aangegeven hoe hoog er gebouwd mag worden en ook welke milieucategorie is toegestaan. Dit wordt veelal mede bepaald door de omgeving waarin een bedrijfslocatie is gelegen.

Wanneer een gemeente op verzoek van een aanvrager wil afwijken van wat in het bestemmingsplan is geregeld, kan het gebeuren dat behalve het bestemmingsplan soms ook het streekplan moet worden gewijzigd. Wanneer dat laatste het geval is, zijn ook de provincie en Provinciale Staten erbij betrokken.

AUTOMUSEUM

Hoe gaat de fractie SGP/ChristenUnie hiermee om? We hebben als insteek dat de provincie niet op de stoel van de gemeente moet gaan zitten en zoveel mogelijk beslisruimte op lokaal niveau moet laten. Wel willen we in grote lijnen een goede belangenafweging bewaken. Een paar voorbeelden. Er kwam een verzoek van de gemeente Den Haag om in de Landgoederenzone –een groengebied tussen Den Haag en Wassenaar waarin ook Huis Ten Bosch ligt– een stukje met de bestemming natuur te wijzigen in bestemming verstedelijking, zodat de vestiging van een automuseum mogelijk zou worden. Nu is het praktijk dat de bestemming groen nogal onder druk staat, vooral in het stedelijke gebied. In dit geval speelden nóg twee zaken mee. De eerste is dat onlangs al een verzoek van de gemeente Den Haag werd gehonoreerd voor de vestiging van een internationale school buiten de stedelijke contour. Daar is de provincie schoorvoetend in meegegaan. De tweede is dat er wellicht het verzoek komt om in de Landgoederenzone ook nog een ambassade te vestigen. Onze fractie heeft met nadruk gekeken of er bij de gemeente ook sprake was van een positieve houding ten aanzien van de compensa-

tie van het opgeofferde groen en ten aanzien van het handhaven van de kwaliteit van de natuur in een stedelijke omgeving. Daarvan was in dit voorstel geen enkel signaal te bekennen, zodat wij hier uiteindelijk niet mee konden instemmen.

AUTOSLOPERIJ

Een ander voorbeeld is het verplaatsen van een autosloperij van de bedrijfslocatie De Binckhorst in Den Haag naar De grote driehoek in de gemeente Pijnacker-Nootdorp. De eerste locatie bevindt zich in de stad en wordt opgeknapt. De andere ligt in een oksel van het Prins Clausplein en is geschikt voor bedrijfsvestigingen in deze categorie. De bedrijfsterreinprogrammering is binnen de regio Haaglanden afgestemd. Ook de verplaatsing van deze autosloperij is in streekplan West opgenomen. Op het laatste moment weigerde de gemeente Pijnacker-Nootdorp toch haar medewerking te verlenen. Onze fractie hecht aan bestuurlijke continuïteit en aan het nakomen van afspraken.

Hoewel wij ons niet aan de indruk kunnen onttrekken dat verzoeken van grote steden wat gemakkelijker worden gehonoreerd dan die van kleine (er hier lijkt het te gaan om een verhouding van olifant en muis) kunnen we de houding van Pijnacker-Nootdorp niet volgen.

Henk van Dieren

HARTKLOPPINGEN

In de Statencommissie Groen Water Milieu is op 15 februari het Ontwikkelingsprogramma voor het Groene Hart besproken. Als SGP/ChristenUnie zijn wij voorstander van een sterk kloppend Groene Hart, maar het mag niet zo zijn dat het in de toekomst zorgt voor hartkloppingen. We moeten zuinig zijn op de bestaande invulling van het Groene Hart.

We beseffen dat er vooral in de Randstad met zijn vele inwoners behoefte bestaat om te kunnen genieten van de open ruimte in het Groene Hart met zijn vele mogelijkheden tot wandelen, fietsen, varen en ambachtelijke werkzaamheden. Kleinschalige recreatie dus. Volgens onze fractie is dat alleen mogelijk als er sterke economische dragers aanwezig blijven in het Groene Hart, zoals een gezonde landbouw en melkveehouderij.

Daarbij zijn veranderingen op bepaalde terreinen onvermijdelijk. Waar geen rendabele agrarische bedrijfsvoering meer mogelijk is moeten we investeren in natuur. Bestaande natuurwaarden moeten we koesteren. Maar ook zal er, zij het op beperkte schaal, hier en daar bebouwing gerealiseerd moeten worden. Daarbij is een goede com-

Signaal van de milieubeweging aan de politiek

municatie tussen de diverse overheden, belangenorganisaties en, niet in de laatste plaats, de burgers van groot belang.

Het is vijf voor twaalf voor veel agrarische ondernemers en natuur- en milieuorganisaties. Vooral zij moeten als direct betrokkenen weten waar ze aan toe zijn. Er moeten snel keuzes worden gemaakt, waarbij realistische ambities worden nagestreefd, en geen luchtkastelen worden gebouwd.

Daarnaast moet er snel duidelijkheid komen over de financiële gevolgen van de voorgestelde ontwikkelingen in het Groene Hart. Komt die duidelijkheid er in het tweede kwartaal van 2006 niet, dan kan onze fractie niet instemmen met het ontwikkelingsplan Groene Hart.

*Jaap Slingerland
Gerrit Wim van Veelen*

AGENDA

Op 30 maart 2006 vergadert de provinciale ChristenUnie, in de Geref. Kerk Vrijgemaakt, Lekkenburg 148 te Gouda, aanvang 20.00 uur. Naast huishoudelijke zaken vindt een discussie plaats over de problematiek rond de Jeugdzorg, met statenlid Joop Evertse, de SGJ en Bureau Jeugdzorg.

Op 24 april 2006 organiseert de statenfractie een discussiebijeenkomst met o.a. raadsleden en wethouders in Zuid-Holland. Voor meer informatie: w.de.bel@pzh.nl

Bezoek ook eens onze website: www.zuidholland.sgpchristenunie.nl

COLOFON

Uitgave

Dit is een uitgave van de SGP/ChristenUnie-statenfractie en de provinciale verenigingen van de SGP en de ChristenUnie in Zuid-Holland.

Redactie

Wilco de Bel, Andries van Dijk, Rudy Ligtenberg, Wim de Roos

Contactadressen fractie:

Joop Evertse (0184-615291) of Servaas Stoop (0187-605252)

Oplage / Verschijningsfrequentie

Verschijnt 4 keer per jaar in een oplage van 7250 exemplaren

Informatie of reageren

SGP/ChristenUnie Zuid-Holland
Postbus 90602,
2509 LP Den Haag
tel.: 070-4417051
email: w.de.bel@pzh.nl

Foto's: Provincie Zuid-Holland

Vormgeving en productie

Drukkerij Holland bv, Alphen aan den Rijn

maart 2006